19 జూలై, 2026 - సాధారణ కాలంలో 16వ ఆదివారం
జ్ఞాన గ్రంథము 12:13, 16-19; రోమీయులకు 8:26-27; మత్తయి 13:24-43

పరిచయం

ఈ రోజు ప్రభువు ఒక పొలం, ఆవగింజ మరియు పిండిలో దాగి ఉన్న కొద్దిపాటి పులిపిండి రూపకాల ద్వారా మనతో మాట్లాడుతున్నారు. దేవుడు మన లోకంలోనూ, మన హృదయాలలోనూ ఎంతో ఓర్పుతో పనిచేస్తాడని యేసు మనకు గుర్తుచేస్తున్నారు. గోధుమలు, గురుగులు కొంతకాలం కలిసి పెరుగుతాయి, అయినప్పటికీ దేవుడు తన పొలాన్ని సంరక్షించడం ఎన్నడూ ఆపడు. మనం ఎక్కడైతే విఫలమయ్యామని అనుకుంటామో, అక్కడ ఆయన నూతన అవకాశాలను చూస్తారు.

మనం తక్షణ ఫలితాలను కోరుకునే లోకంలో జీవిస్తున్నాము. మన చుట్టూ ఉన్న చెడు వల్ల, తిరుసభలోని బలహీనతల వల్ల, మన కుటుంబాలలో మరియు మనలోనే ఉన్న బలహీనతల వల్ల మనం నిరుత్సాహపడవచ్చు. అయినప్పటికీ, ఈ రోజు యేసు మనల్ని నిరాశపడవద్దని ఆహ్వానిస్తున్నారు. దేవుని రాజ్యం తరచుగా నిశ్శబ్దంగా, నెమ్మదిగా, కంటికి కనిపించకుండా పెరుగుతుంది; ఒక చిన్న ఆవగింజ పెద్ద చెట్టుగా మారినట్లు.

ప్రభువు మనల్ని ఇతరులపై కఠినమైన తీర్పులు తీర్చవద్దని కూడా హెచ్చరిస్తున్నారు. ప్రతి మానవ హృదయం యొక్క పూర్తి సత్యాన్ని దేవుడు మాత్రమే చూడగలడు. మనం ఇతరులను త్వరగా తప్పుపట్టినప్పటికీ, దేవుడు ఓర్పుతో మరియు కనికరంతో ఉంటూ, పశ్చాత్తాపానికి, స్వస్థతకు, మరియు ఎదుగుదలకు సమయాన్ని ఇస్తారు.

ఈ దివ్య రహస్యాలను కొనియాడటానికి మనం సిద్ధపడుతుండగా, నిరీక్షణకు బదులు నిరుత్సాహాన్ని, కనికరానికి బదులు తీర్పును, నమ్మకానికి బదులు అసహనాన్ని మనం విత్తిన సమయాల కొరకు క్షమాపణ వేడుకుందాం.

దైవ సందేశం (ప్రసంగం)

ఒకప్పుడు ఒక రైతు, తన కుటుంబ తోటలో సహాయం చేయడానికి ఎంతో ఆతృతగా ఉన్న ఒక చిన్న బాలుడి కథను చెప్పాడు. ఒక ఉదయం ఆ అబ్బాయి గర్వంగా తన తాతగారి దగ్గరకు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి, "నేను పిచ్చి మొక్కలన్నింటినీ పీకేశాను!" అన్నాడు.

తాతగారు కొంచెం కంగారుగా నవ్వి, తోట వైపు నడిచారు. ఆయన దిగ్భ్రాంతికి గురయ్యేలా, ఆ బాలుడు కేవలం పిచ్చి మొక్కలనే కాకుండా, చాలా చిన్న కూరగాయల మొక్కలను కూడా పీకేశాడు. ఆ బిడ్డకు వాటి మధ్య తేడా ఇంకా తెలియలేదు. అతనికి పనికిరానిదిగా కనిపించినది నిజానికి ఎంతో విలువైనది మరియు జీవమున్నది.

ఆ వృద్ధ రైతు శాంతంగా ఇలా అన్నాడు, "తోటలో ఏది ఉండాలో తీర్పు తీర్చే ముందు నువ్వు ఓర్పును నేర్చుకోవాలి."

ఆ సాధారణ పాఠమే నేటి సువార్త యొక్క ప్రధాన సందేశం.

యేసు గోధుమలు, గురుగులు కలిసి పెరిగే ఒక పొలం గురించి మాట్లాడుతున్నారు. సాధారణంగా, పొలంలో కొన్ని పిచ్చి మొక్కలు ఉండటం అనివార్యం. ప్రతి రైతు దాన్ని ఊహిస్తాడు. కానీ ఈ ఉపమానంలో ఒక దిగ్భ్రాంతికరమైన విషయం జరుగుతుంది: ఒక శత్రువు రాత్రి వేళ కావాలనే గోధుమల మధ్య గురుగులను విత్తుతాడు. ఇది ద్వేషం, విధ్వంసం మరియు పగతో కూడిన పని. మొక్కలు పెరగడం ప్రారంభించే సమయానికే జరగాల్సిన నష్టం జరిగిపోయింది. గురుగులు గోధుమలతో ముడిపడిపోయాయి.

సేవకులు వెంటనే సహజమైన ప్రశ్న అడిగారు: "మేము వాటిని పీకివేయమంటారా?"

కానీ యజమాని వారిని ఆశ్చర్యపరుస్తూ: "వద్దు. కోత కాలం వరకు రెండింటినీ కలిసి పెరగనివ్వండి" అన్నాడు.

మొదట్లో ఇది వింతగా అనిపిస్తుంది. గురుగులను

ఎందుకు ఉండనివ్వాలి? హానికరమైన వాటిని ఎందుకు సహించాలి? ఎందుకంటే సేవకులకు తెలియని ఒక విషయం యజమానికి తెలుసు: వారు చాలా త్వరపడితే, వారు గోధుమలను కూడా నాశనం చేయవచ్చు.

ఇక్కడ యేసు కేవలం వ్యవసాయం గురించి మాట్లాడటం లేదు. ఆయన మానవ హృదయం గురించి, తిరుసభ గురించి, లోకం గురించి మరియు దేవుని ఓర్పు గురించి మాట్లాడుతున్నారు.

యేసు వివరించిన ఈ వాస్తవం మనకు ఎంతో అనుభవపూర్వకంగా తెలుసు. దేవుడు ఎక్కడైతే మంచి విత్తనాన్ని విత్తుతాడో, అక్కడ చెడు గురుగులను విత్తడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

పవిత్ర గ్రంథం యొక్క ప్రారంభ పుటలలోనే మనం దీనిని చూస్తాము. దేవుడు ఒక అందమైన తోటను సృష్టించి, మానవాళికి సమృద్ధి జీవాన్ని ఇచ్చాడు. నమ్మకం, సామరస్యం, దేవునితో స్నేహం — ఇవే దేవుడు నాటిన మంచి విత్తనాలు. కానీ వెంటనే సర్పం వచ్చి మరొక విత్తనాన్ని విత్తింది: అనుమానం. “దేవుడు మీ నుండి ఏదో దాస్తున్నాడు.” ఆ క్షణం నుండి, మానవ హృదయంలోకి అవిశ్వాసం ప్రవేశించింది.

చరిత్ర పొడవునా ఇదే విధానం కొనసాగుతోంది. లోకంలో ప్రేమకు, ఐక్యతకు చిహ్నంగా ఉండటానికి యేసు తన తిరుసభను స్థాపించారు. ఆదిమ క్రైస్తవులు ఎంతటి ప్రేమతో నిండిపోయారంటే, ప్రజలు ఆశ్చర్యంతో, “చూడండి, వారు ఒకరినొకరు ఎంతగా ప్రేమిస్తున్నారో” అని చెప్పుకునేవారు. అది లోకంలో పెరుగుతున్న దేవుని గోధుమ పంట.

కానీ అప్పుడు శత్రువు గురుగులను విత్తాడు: విభేదాలు, చాడీలు, గర్వం, అపవాదులు, అధికార పోరాటాలు, పగ. నేటికీ, అసాధారణమైన పవిత్రతతో పాటు, తిరుసభలో బలహీనత మరియు పాపం కూడా ఉన్నాయి.

ఇదే పోరాటం కుటుంబాలలో కూడా ఉంది. తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలలో విశ్వాస బీజాలను ఎంతో

నిజాయితీగా నాటుతారు. వారు ప్రార్థన చేయడం నేర్పుతారు, పూజాబలికి తీసుకువస్తారు, దయ మరియు నిజాయితీని నేర్పుతారు. అయినప్పటికీ, ఆ తర్వాత పిల్లలు కొన్నిసార్లు తల్లిదండ్రుల హృదయాలను తీవ్రంగా గాయపరిచే మార్గాలను ఎంచుకుంటారు. తల్లిదండ్రులు తమను తాము ప్రశ్నించుకుంటారు, “ఇది ఎక్కడి నుండి వచ్చింది? మేము దీనిని విత్తలేదు కదా.”

అవును, వారు విత్తలేదు. కానీ లోకంలో మరొక విత్తేవాడు కూడా పని చేస్తున్నాడు.

అందుకే యేసు ఈ ఉపమానాన్ని మనకు చెబుతున్నారు. మనం నిరీక్షణ కోల్పోకుండా వాస్తవాన్ని గ్రహించాలని ఆయన కోరుకుంటున్నారు.

ఈ సువార్తలో మరొక శోధన దాగి ఉంది — అదే కఠినమైన తీర్పుదారులుగా మారే శోధన.

కొన్నిసార్లు మనం లోకాన్ని, తిరుసభను లేదా మన స్వంత కుటుంబాలను చూసి ఇలా అనుకుంటాము:

“చెడ్డవారందరినీ తొలగించడం సులభం కాదా? ఇప్పుడే మంచిని చెడు నుండి వేరు చేస్తే సరిపోతుంది కదా?”

శిష్యులు కూడా ఒకప్పుడు ఆ శోధనలో పడ్డారు. ఒక సమరయ గ్రామం యేసును నిరాకరించినప్పుడు, వారు, “ప్రభువా, ఆకాశం నుండి అగ్ని దిగివచ్చి వీరిని నాశనం చేయునట్లు మేము ఆజ్ఞాపింపమంటారా?” అని అడిగారు.

యేసు వారిని గద్దించారు.

మనుషులు తరచుగా శుద్ధి చేయడానికి, ఖండించడానికి, బహిష్కరించడానికి మరియు పీకివేయడానికి ఆతృత చూపిస్తారు. కానీ వినయం మరియు కనికరం లేని ఆ ఉత్సాహం ఎంత ప్రమాదకరంగా మారుతుందో చరిత్ర చూపిస్తుంది. ఎందుకంటే నిజం ఏమిటంటే:

గోధుమలకు, గురుగులకు మధ్య ఉన్న గీత కేవలం “మనం” మరియు “వారు” మధ్య మాత్రమే లేదు. అది ప్రతి మానవ హృదయం గుండా సాగుతుంది.

మనలో గోధుమలు ఉన్నాయి — మంచితనం, ఉదారత,

విశ్వాసము, ప్రేమ. కానీ గురుగులు కూడా ఉన్నాయి — గర్వం, స్వార్థం, అసహనం, కోపం, భయం.

పరిశుద్ధ పేతురు కూడా మనకు ఈ రహస్యాన్ని చూపిస్తారు. ఒక క్షణంలో యేసు ఆయనతో, "నీవు పేతురువు, ఈ బండపై నా తిరుసభను కడతాను" అని అంటారు. కొన్ని వాక్యాల తర్వాత అదే పేతురుతో యేసు, "సాతానా, నా వెనుకకు పో" అని అంటారు.

పేతురు ఎవరు? గోధుమలా లేక గురుగా? సమాధానం ఏమిటంటే: రెండు వాస్తవాలూ ఆయనలో పోరాడుతున్నాయి. మన విషయంలోనూ ఇది నిజం.

ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో ఒక పెద్ద ప్రమాదం ఏమిటంటే, మనం మరొకరిని పరిపూర్ణంగా తీర్పు తీర్చగలమని నమ్మడం. దేవుడు మాత్రమే పూర్తి పొలాన్ని చూడగలడు. ఆత్మలో దాగి ఉన్న పోరాటాలను, గాయాలను, ఉద్దేశాలను మరియు అవకాశాలను దేవుడు మాత్రమే చూడగలడు.

అందుకే నేటి మొదటి పఠనం దేవుని గురించి ఎంతో అందమైన మాట చెబుతోంది:

"నీవు సాత్వికముతో తీర్పు తీర్చుదువు."

దేవుడు ఓర్పుగా ఉండేంత శక్తిమంతుడు.

ఒక గురువు గారు ఒకసారి ఒక జైలును సందర్శించినప్పుడు, భయంకరమైన నేరాలకు శిక్ష అనుభవిస్తున్న ఒక వ్యక్తిని కలిశారు. మొదట్లో ఆ గురువుగారికి అతనితో దయగా మాట్లాడటం కూడా కష్టంగా అనిపించింది. కానీ వారి సంభాషణల సమయంలో, ఆ ఖైదీ ఏడుస్తూ ఇలా అన్నాడు, "స్వామీ, నేను చేసిన పనిని అందరూ చూస్తున్నారు. కానీ ఒకప్పుడు నేను ఉన్న ఆ చిన్న పిల్లాడిని ఎవరూ చూడటం లేదు."

ఆ గురువు గారు తర్వాత ఇలా అన్నారు, "ఆ క్షణంలో నాకు అర్థమైంది, పాపం క్రింద దాగి ఉన్న మనిషిని చూడటం దేవుడు ఎన్నడూ ఆపడు."

అంటే చెడు ముఖ్యం కాదని కాదు. యేసు చాలా స్పష్టంగా చెప్పారు: ఖచ్చితంగా కోత కాలం వస్తుంది.

తీర్పు ఉంటుంది. మంచీ చెడూ ఒకటి కావు. మన ఎంపికలు శాశ్వతకాలం ప్రాముఖ్యమైనవి.

కానీ ఇప్పుడు — ఇప్పుడు ఇంకా కనికరమున్న సమయం.

పరిశుద్ధ పౌలు మరొక చోట చెప్పినట్లు, “దేవుని ఓర్పు నిన్ను పశ్చాత్తాపమునకు నడిపించుటకే అని నీవు గ్రహించలేదా?” దేవుడు తీర్పును ఆలస్యం చేయడానికి కారణం ఆయనకు పట్టింపు లేక కాదు, కానీ ఆయన మారుమనస్సును ఆశిస్తున్నారు కాబట్టి.

తరువాత యేసు మనకు మరో రెండు ఉపమానాలను ఇస్తున్నారు: ఆవగింజ మరియు పులిపిండి.

ఇశ్రాయేలు దేశంలో ఆవగింజ చాలా చిన్నది — దాదాపు కంటికి కనిపించనంత. ఒక గురువు గారు ఒక ధ్యానకూటంలో పరిశుద్ధ భూమి నుండి తెచ్చిన అసలైన ఆవగింజను చూపించడాన్ని వివరించారు. అది ఎంత చిన్నదంటే, చూపు మందగించిన ఒక వృద్ధురాలు దాన్ని చూడటానికి మరింత దగ్గరకు వంగింది. చివరికి, ఆమె ఊపిరి తాకిడికి అది ప్రమాదవశాత్తు ఎగిరిపోయింది — మళ్లీ అది వారికి దొరకలేదు.

అయినప్పటికీ, ఈ చిన్న గింజ పెద్ద చెట్టుగా మారి, ఆకాశ పక్షులు దాని కొమ్మలపై గూళ్లు కట్టుకుంటాయని యేసు చెబుతున్నారు.

యేసు మనకు ఏమి బోధిస్తున్నారు? దేవుని రాజ్యం తరచుగా చిన్న, దాగి ఉన్న, గుర్తించబడని మార్గాలలో ప్రారంభమవుతుంది.

ఒక నిశ్శబ్ద ప్రార్థన. ఒక బిడ్డ సిలువ గురుతు వేసుకోవడం నేర్చుకోవడం. ఒక క్షమాపణ మాట. ఒక నమ్మకమైన దాంపత్య జీవితం. రోగులను సందర్శించడం. ఒక రహస్య త్యాగం. ఒక ఒంటరి వ్యక్తి దేవునిపై నమ్మకాన్ని కొనసాగించడం.

ఇవేవీ గొప్పగా అనిపించకపోవచ్చు. అయినప్పటికీ, దేవుని రాజ్యం ఇటువంటి చిన్న విత్తనాల ద్వారానే పెరుగుతుంది.

మనం తక్షణ ఫలితాల కోసం ప్రాకులాడే లోకంలో

జీవిస్తున్నాము. మనకు అన్నీ ఇప్పుడే కావాలి: విజయం, పవిత్రత, నూతనత్వం, సమాధానాలు. కానీ విత్తనము నాటిన తర్వాత, అది పెరుగుతుందో లేదో చూడటానికి ప్రతిరోజూ దాన్ని తవ్వి చూడలేమని ప్రతి రైతుకు తెలుసు. అలా చేస్తే, మీరు దాన్ని నాశనం చేస్తారు.

ఎదుగుదలకు ఓర్పు అవసరం. ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోనూ ఇది నిజం.

తమలో గానీ, తిరుసభలో గానీ, సమాజంలో గానీ తక్షణ మార్పు కనిపించనప్పుడు కొన్నిసార్లు ప్రజలు నిరుత్సాహపడతారు. అయినప్పటికీ, దేవుడు తరచుగా ఉపరితలం క్రింద నిశ్శబ్దంగా పనిచేస్తూనే ఉంటాడు.

తరతరాలుగా ఎంత మార్పు వచ్చిందో ఆలోచించండి. విభిన్న సాంప్రదాయాలకు చెందిన క్రైస్తవులు ఒకరినొకరు అనుమానంతో, శత్రుత్వంతో చూసుకున్న రోజులు ఉన్నాయి. నేడు అనేకులు కలిసి ప్రార్థిస్తున్నారు, కలిసి సేవ చేస్తున్నారు మరియు కలిసి ఐక్యతను కోరుకుంటున్నారు. ఒకప్పుడు అసాధ్యం అనిపించినది నెమ్మదిగా ఆవగింజలా పెరగడం ప్రారంభించింది.

దేవుని పని తరచుగా నిశ్శబ్దంగా, క్రమక్రమంగా మరియు దాగి ఉంటుంది. బహుశా ఈ రోజు మనలో చాలా మంది వినవలసిన మాట ఇదే కావచ్చు.

చిన్న ప్రారంభాలను తృణీకరించకండి. పొలంలో ఇంకా గురుగులు ఉన్నాయని నిరీక్షణ కోల్పోకండి. చాలా త్వరగా తీర్పు తీర్చకండి. మీపై మీరు నమ్మకం కోల్పోకండి.

మనం మనలోనే బలహీనంగా, అయోమయంగా లేదా అస్థిరంగా ఉన్నట్లు అనిపించినప్పుడు కూడా, నేటి రెండవ పఠనంలో పరిశుద్ధ పౌలు మనకు గుర్తుచేస్తున్నారు:

“ఆత్మ మన బలహీనతలలో మనకు సహాయము చేయుచున్నాడు.”

దేవుడు తన పనిని ప్రారంభించడానికి పరిపూర్ణులైన

మనుషుల కోసం ఎదురుచూడడు. ఆయన ఖచ్చితంగా మన బలహీనతల మధ్యనే పని చేస్తాడు.

నేను మరొక కథతో ముగిస్తాను.

ఒకప్పుడు ఒక స్త్రీ వెనుక భాగంలో నిర్లక్ష్యం చేయబడిన తోట ఉన్న ఒక పాత పాడుబడిన ఇల్లు కొనుగోలు చేసింది. నేల ఎండిపోయింది, మొక్కలు అడవిలా పెరిగాయి, మరియు పిచ్చిమొక్కలు దాదాపు అన్నింటినీ కప్పేసాయి. ఆమె దాన్ని మళ్లీ బాగు చేయాలనుకుంటున్నానని చెప్పినప్పుడు పొరుగువారు నవ్వారు.

కానీ ప్రతిరోజూ ఆమె నిశ్శబ్దంగా పనిచేసింది. నీళ్లు పోసింది. విత్తనాలు నాటింది. ఆమెకు సాధ్యమైనంతవరకు ఓర్పుతో, జాగ్రత్తగా పిచ్చిమొక్కలను తొలగించింది. నెలల తరబడి చెప్పుకోదగ్గ విశేషం ఏమీ జరగనట్లే అనిపించింది.

అప్పుడు ఒక వసంతకాలపు ఉదయం ఆ తోట అకస్మాత్తుగా రంగులమయంగా మారింది. అంతటా పువ్వులు వికసించాయి. పక్షులు తిరిగి వచ్చాయి. ప్రజలు ఆగి ఆశ్చర్యంతో చూడసాగారు.

ఎవరో ఆమెను అడిగారు, “ఇది ఎలా సాధ్యమైంది?”

ఆమె జవాబిచ్చింది, “ఎవరూ చూడకముందు నుండే అది పెరుగుతోంది.”

దేవుని రాజ్యం అంటే ఇదే.

దేవుడు ఇంకా ఈ లోకం యొక్క దాగి ఉన్న నేలలో పనిచేస్తూనే ఉన్నాడు. దేవుడు ఇంకా తన తిరుసభలో పనిచేస్తూనే ఉన్నాడు. దేవుడు ఇంకా మీ హృదయంలో పనిచేస్తూనే ఉన్నాడు.

కాబట్టి ఓర్పుతో ఉండండి. మెలకువగా ఉండండి. నిరీక్షణ విత్తనాలను విత్తుతూనే ఉండండి. మరియు దైవిక తోటమాలిని నమ్మండి, ఆయనకు మాత్రమే తన కాలంలో పంటను ఎలా పండించాలో తెలుసు.

ఆమేన్.